

Lockdowns Protected the Laptop Class – And Hurt Everyone Else | Jay Bhattacharya #2047

[Jay]

De eerste keer dat ik een lockdown hoorde, wist ik dat er enorme schade zou zijn. Vooral voor de behoorlijke, vooral voor de kinderen. Ik dacht dat het onverantwoord was.

Voor mij was het eigenlijk een politiek die de laptopklasse beschermde. De set van mensen die de mogelijkheid hadden...

[Ad]

De laptopklasse.

[Jay]

Die niet zouden hun werk verliezen. Ze hadden een mooie huis, ze konden vertrekken of vertrekken. Maar voor de rest van de samenleving, en voor grote groepen, en vooral voor de kinderen, was het erg schadevol.

Zodra ik over ze hoorde, wist ik... Ze zeiden twee weken, maar ik wist dat het onmogelijk was om twee weken te blijven. Want de lockdowns zenden een signaal naar de hele bevolking van de wereld.

Je moet bang zijn. En die angst voedde zichzelf. Het maakte het onmogelijk om weer te openen.

Het was heel duidelijk, bij mij was het bijna onmiddellijk, dat het niet gebaseerd was op een echte herkenning van de wetenschappelijke evidenten maar op wie het hoogste risico was. Het hoogste risico van een ziekte voor oudere mensen. En het waardeerde het gezondheid van grote hoeveelheden mensen die niet gevaarlijk waren met COVID-19, maar waren gevaarlijk met de lockdown.

Het feit is dat Zweden de laagste all-cause-excess-mortaliteit had dan de rest van de wereld. Alle Europa, alle Amerika's, overal. De laagste.

Dus als het om de menselijke leven te beschermen, deed Zweden het beste. Het was het meest succesvolle. En het had de lockdown niet.

Ik weet niet wat er met China gebeurt. Het ziet eruit alsof... Ik hoop het niet, maar het ziet eruit alsof...

Wat als er een tweede koude oorlog is? En China heeft een enorme investering gemaakt in biomedicine. Ze zijn de tweede beheerde landen in de wereld in biomedicine, denk ik.

Ze zouden waarschijnlijk zeggen de beheerde landen in de wereld in biomedicine. Zullen we een wetenschappelijke wereld hebben, zoals we het in de koude oorlog deden? Ik denk dat we dat moeten proberen.

Het is erg moeilijk om dat te voorkomen. Maar dat is een echte mogelijkheid.

[Ad]

Welkom in de nieuwe wereld. Dure gesprekken in tijden van verandering. Mijn naam is Adrian Verbruggen en mijn gast vandaag is Jay Bhattacharya.

Welkom, Jay. Hij is emeritus professor van medicijn, economie en gezondheid, onderzoek en politiek bij de Stanford Universiteit. Hij is de co-autor van de grote Barrington-declaratie tijdens de COVID-pandemie.

Dat is een van de redenen waarom ik nu met hem praat. Hij is op dit moment directeur van het Nationaal Instituut van Gezondheid van de Verenigde Staten van Amerika. Een zeer warm welkom, Jay.

Het is een grote eer en plezier je hier te hebben in ons programma De Nieuwe Wereld.

[Jay]

Dank je, Adrian. Het is zo leuk om hier te zijn.

[Ad]

Ja, we zitten hier in de buurt van Rome en onze gemeenschappelijke vriend Christian Alting van Geuzehouw maakte het mogelijk dat we deze overspraak konden hebben. Ik ben hem erg dankbaar. Dus voor het publiek, eerst en vooral misschien een korte introductie van je, Jay.

Je bent professor in Stanford en misschien kun je ons iets vertellen over hoe je werkte en wat er in de beginnende jaren van de twintigste eeuw gebeurde.

[Jay]

Ik heb een md- en phd, een medisch doekje en een phd in economie. Ik ben professor in Stanford voor meer dan twintig jaar in 2020 in de economische departement van de School van Medicine waarin ik epidemiologie, gezondheidsbeleid, een heleboel onderwerpen studeer, inclusief infectie- en ziektebeleid. En toen is er COVID-19.

En ik had bijna al in het begin beperkingen over de ideeën, eerst over de wetenschappelijke ideeën over de verspreiding van de ziekte, en dan ook bijna onmiddellijk, denk ik, dankzij mijn economische oefeningen, over de ideeën dat de lockdowns een effectieve manier zouden zijn om de pandemie te beheersen, voor twee redenen. Eén in het geval van hoe effectief ze waarschijnlijk zouden zijn, maar ook in het geval van de collaterale schade die ze waarschijnlijk zouden hebben, vooral op de moeder, op de kinderen. In oktober 2020 schreven twee collega's van mij, één van Harvard, Martin Kulldorff, en één van Harvard, Sunetra Gupta, drie van ons schreven de grote Barrington-declaratie, die vroeg, ik herinner me, dit was oktober 2020, vijf maanden later, de lockdowns hadden al gescheurd om de ziekte te beheersen, die wereldwijd in de spring van 2020 werden geïmplementeerd, en het was erg duidelijk dat in de zomer en in de winter zullen er nog meer lockdowns zijn. Dus we schreven deze declaratie voor geen lockdowns, maar in plaats daarvan om vulnerable oudere mensen beter te beschermen en om kinderen naar school te laten gaan, om jongere mensen, die met veel minder risico van dood zijn van COVID-19, met een veel hoger risico van schade van de lockdowns, om een normaal leven te laten hebben.

[Ad]

Ja, en het interessante was toen, het werd ook duidelijk dat de dooddraad niet zo groot was als we eerst dachten, toen de pandemie begon, dus mensen praten over twee of drie procent, maar het was een overestimering van de dooddraad. Ik denk dat het beroemde artikel van Johan Nijders in de zomer werd gepubliceerd.

[Jay]

Dus ik heb dat artikel met John geschreven. Ja, dus ja, we waren in de sprong van 2020. Ik had dit idee, samen met John en wat andere collega's van mij op Stanford, dat in feite, zoals je zei, dat de ziekte minder waarschijnlijk was, dat het minder zwaar was, dan werd gepubliceerd in de pressen.

De reden was dat het heel duidelijk was dat de ziekte heel gemakkelijk verspreidde, veel gemakkelijker dan mensen het in de sprong van het begin, in februari 2020. We hebben een onderzoek gereden, die vroeg hoeveel mensen al COVID hadden, kijkend naar antistoffen, wat een duidelijke maatregel was van, tenminste, de toekomst van COVID. En we hebben gevonden, voor elke, in Californië, voor elke persoon die werd geïdentificeerd als een geval, waren er vijftig mensen die al COVID hadden en werden opgehouden.

Dus de dooddraad van de ziekte was iets als twee uit een duizend, drie uit een duizend, in plaats van de drie of vier procent, drie uit een honderd, vier uit een honderd, dat werd op die tijd opgeleid door de Wereldgezondheidsorganisatie.

[Ad]

Ja, nou, het vreemde is, eerst toen ik het over de ziekte hoorde, en ik denk dat het einde van januari was, het begin van februari, en ik heb wat kanalen gevolgd op YouTube, waarin we konden zien dat de Chinezen ernstige problemen hadden met de ziekte, en ik begon te denken, nou, natuurlijk komt het naar Europa. Dat was mijn eerste idee. En wat gaan we doen?

En mijn eerste initiale reactie was, we kunnen niet eenvoudig opslagen en al onze jongeren opslagen. Het was al duidelijk dat de mensen die een aantal onderlopende ziektes hadden, meer schade hadden, dat ze een groter risico hadden om ziek te worden, ernstig ziek te worden. Dus ik denk dat het een soort natuurlijke reactie was, als ouders, als ouders van drie kinderen.

Ik dacht, we kunnen dat niet doen. En het vreemde is dat ik begon te voelen dat ik schaam was, hoe langer de ziekte rondging, en hoe langer we het als samenleving hadden, ik voelde me een beetje schaam. Wat doen we?

Wat voor een voorbeeld geven we in de manier waarop we ons behandelen met deze ziekte? Hoe was jouw eerste reactie?

[Jay]

De eerste keer dat ik een lockdown hoorde, had ik dezelfde reactie als jou. Ik wist dat er enorm veel schade zou zijn, vooral de oorlog, vooral de kinderen. En ik dacht dat het onverantwoord was.

Voor mij was het eigenlijk een politiek met de doelstelling om de laptopklasse te beschermen. De set van mensen die de mogelijkheid hadden...

[Ad]

De laptopklasse.

[Jay]

Ze zouden hun werk niet verliezen. Ze hadden een mooie huis. Ze konden vertrekken of vertrekken.

Maar voor de rest van de samenleving, en voor grote groepen, vooral de kinderen, was het duidelijk schadevol. Er was een reporter die me interviewde in het laatste maart 2020, die me vroeg over domestieke violence en kinderkuis. En ik vertelde hem dat de lockdowns want voor kinderen, bijvoorbeeld, tenminste in de VS, de primaire plek waar kinderkuis wordt opgehaald, is in de scholen.

Als je de scholen sluit, zal er nog meer kinderkuis gebeuren, maar er zal niemand zijn om te intervenieren. Hetzelfde met domestieke violence. De lockdowns zelfs...

Zodra ik ze hoorde, besef ik... Ze zeiden twee weken. Ik besef dat het niet mogelijk was om twee weken...

Omdat de lockdowns zelf een signaal gaf aan de hele bevolking van de wereld dat je bang moet zijn. En die angst voedde zichzelf. Het maakte het onmogelijk om te openen.

Het was heel duidelijk. Het was voor mij bijna onmiddellijk dat het niet gebaseerd was op een echte herkenning van de wetenschappelijke bewijs over wie het hoogste risico was. Het waren ouders die het hoogste risico hadden van de ziekte.

En het waardeerde het gezondheid van grote hoeveelheden mensen die niet gevaarlijk waren met de corona, maar waren gevaarlijk met de lockdowns.

[Ad]

Ja, ik zei... Een van de... Ik denk dat de taak nu is om te reflecteren op wat er toen gebeurde.

Maar... In Europa zie ik niet eens een serieuze beginning van een reflectie op wat er is gebeurd. Ik denk dat jouw ontmoeting in een manier een symbool van hoop is.

We kunnen daarover praten, maar... Omdat... Wat er aan de hand is, is de positie van de wetenschap, de relatie van de wetenschap met de politiek.

Ik denk dat deze relatie serieuze schade heeft gehad. Er is een politisatie van wetenschap en een soort wetenschappelijke politiek waarin elkaar zijn eigen identiteit verliest. Omdat in het einde al die maatregelen die je neemt zijn politieke en morale maatregelen.

Ik bedoel, ze zijn vergelijkbaar met een wereldzicht. Hoe willen we leven? We moeten verschillende interesse en waarden consideren.

Maar het grappige is dat het op die tijd allemaal verdwijnt. Er was niets meer. De wetenschap geeft de definitieve antwoord en het gaat allemaal om veiligheid.

Maar we denken niet echt over wat we meenemen door die termen. De veiligheid van wie? In welk geval?

De veiligheid van wie? Dus dit is een crisis van de wetenschap zelf en de politiek zelf, denk ik.

[Jay]

Adrien, er is zoveel in wat je net zei en ik denk dat het heel, heel... inzichtelijk is. Laat me een paar opmerkingen geven om te herinneren wat er in 2020 gebeurde.

Als je de politici in de Westen voorzichtig kijkt, was het erg duidelijk dat ze, laten we zeggen, maart, februari 2020, dat ze allemaal extreem bang waren. Ja. Het is extreem voorzichtig, niet alleen over de ziekte, maar dat ze iets zouden doen dat in terugzicht, waar ze beschamd zouden worden om de verkeerde dingen wetenschappelijk te doen.

[Ad]

We zagen het in Nederland, ja.

[Jay]

En dus wat ze zouden doen, is dat ze wetenschappelijke gurus zouden vinden en ze zouden zeggen, kijk, en ze zouden ze verhogen, je weet, Tony Fauci is waarschijnlijk het beste voorbeeld van dit wereldbeeld, en ze zouden zeggen, kijk, deze persoon zegt dat dit het goede ding is om te doen. En dus zouden de politici een paar wetenschappers gebruiken om ze naar de hoogste posities en te zeggen, nou, we volgen gewoon de wetenschappers. En de calculatie, denk ik, misschien was het zelfs niet bewust, was dat als ik dit doe, als ik volg dit paar hoge wetenschappers, dan, zelfs als er iets fout gaat, ben ik niet te schulden.

[Ad]

Maar we kunnen begrijpen dat de politici bang zijn. Ik denk dat een van de voordelen van een politici is dat hij een bepaalde moedigheid moet hebben, maar oké, ik kan me voorstellen dat de politici bang worden, maar hoe komt het dat de wetenschap wil legitimeren iets dat zo'n grote impact heeft op de samenleving? Wat is er met de bewustzijn en de bewustzijn van de wetenschap zelf in zo'n situatie?

[Jay]

Ik bedoel, de bewustzijn is zo ingewikkeld dat het de bewegingen direct kan en de juiste acties van elke individueel op het plafond. Dat is een falatie. De wetenschap is extreem krachtig, omdat in zijn gebied, het een manier is om waarheid te ontdekken over de fysieke wereld.

Het beste mechanisme dat we hebben om waarheid te ontdekken over de fysieke wereld. Maar het is niet waar dat onze kennis van de wetenschap compleet is. Het is ook niet waar dat zelfs als het compleet was, dat het direct zou moeten, het zou alles moeten directen wat we doen in onze leven.

Zoals David Hume is vaak een falatie.

[Ad]

Maar ik zie twee punten. Er is de vraag van de grenzen van de wetenschap, maar ook de demarcatie van de wetenschap. Wat is het erover?

En wat is het er niet over? Maar dit was verkeerd. En hoe komt het dat in de wetenschap mensen zo, dat je het kunt zeggen, arrogant zijn op een gegeven moment, dat ze denken dat ze zo'n oplossingen kunnen beschrijven die zo'n grote impact hebben.

[Jay]

Hoe komt dat? Ik bedoel, in de wetenschap, ik ging een lang tijd geleden naar de medische school, maar ik herinner me het leren over het God-complex.

[Ad]

Ja.

[Jay]

Dus als je een chirurg bent, heb je controle over het leven en de dood van de persoon met wie je werkt. Dus het idee dat je God bent, je hebt in je handen het leven en de dood van deze enkele individueel met wie je... met wie je opgericht bent.

In feite had de wetenschap een God-complex tijdens de pandemie. Dat het kennis van de wetenschap, en het was niet iedereen, maar een paar wetenschappers met een zeer bijzondere expertise. Dus je uitstoot de expertise van sociaal wetenschappers, bijvoorbeeld.

Je uitstoot de expertise van iedereen ondanks een virologist en een paar narre epidemiologen die een bepaalde infectious ziekte ervaring hebben, dus dat is het.

[Ad]

Maar zelfs in dat veld waren er kritische stemmen, dus... en ik denk dat dat precies een van de waardes van de wetenschap is dat je accepteert dat je kennis tevreden is, dat de doute essentieel is om te progresseren, enzovoort. En toen we met een nieuw virus zo begonnen, hoe komt het dat we ons niet beperken in dit veld?

[Jay]

Ik bedoel, je hebt het precies op het hoofd gehaald. Dus de belangrijkste ding daar is dat het eruit zag als wetenschap.

[Ad]

Ja.

[Jay]

Wanneer je hoge autoriteit had in elke land te zeggen dit is wat wetenschap ons vertelt te doen, sluit onze scholen, ga niet naar de kerk, sluit onze bedrijven, weet je, ga niet naar je moeder of vader. Al dat... Laat ze alleen dood.

Laat ze alleen dood, geen feestdagen. Nee. Al dat nam op het mantel van wetenschap wat niet echt wetenschap was.

Dus wetenschap in waarheid is een humbele ding. Mijn kennis is beperkt. Ik heb een idee, ik ga het testen tegen de realiteit.

Als de realiteit zegt dat mijn idee verkeerd is, dan is mijn idee verkeerd. En dus probeer ik een ander idee te krijgen. De humiliteit is eigenlijk de bron van wetenschap.

Wat je had in plaats was wetenschap, een soort van iets dat de vorm van wetenschap Het had, weet je, wetenschappelijke woorden in het. Het had oplossingen in het. Het had, het had, het had, het had, het had grafieken.

Het had dingen die eruit zagen als wetenschap, maar die waren niet echt wetenschap, omdat het niet subject was in de normale manier naar correctie door de fysieke realiteit.

[Ad]

Ja. We zien dat sommige landen in het Westen een beetje veranderen. Bijvoorbeeld Zweden neemt zijn eigen weg.

Eerst in Nederland denk ik dat het alleen een week duurde. We zouden in een andere richting gaan, maar toen was er een enorme media storm, kan ik zeggen. En dus onze prijsminister, ik denk dat het niet zo zeer moeilijk is, onze prijsminister, hij is erg managerisch en misschien heb je hem ontmoet, maar hij maakte een omgang.

En we gingen samen met, ik zou zeggen, de gemeenschappelijke mening op die tijd. En natuurlijk was er ook een zwaar kritiek op de rol van de WHO op die tijd. En het interessante is dat ik denk een paar jaar voor de pandemie ook papieren werden gepubliceerd waarin ze de lockdowns evaluerden en zelfs waren ze kritisch, erg kritisch over dit instrument.

Maar tijdens de pandemie was dit bijna onmiddellijk een van de grote maatregelen die ze veroverden.

[Jay]

Dus, ik bedoel, laten we een beetje over Zweden praten, want ik denk dat ze erg belangrijk zijn voor veel, veel redenen als het tegenstel voor de succes van de lockdown. In feite, net voordat ik van Zweden wegkom, gewoon om te laten, je weet het, het feit is dat Zweden het laagste all-cause excessief moord dan de rest van de wereld. Alle Europa, alle Amerika's, overal, het laagste.

Dus als het om het beschermen van de menselijke leven gaat, deed Zweden het beste. Het was het meest succesvolle. En hij was niet gelokt tijdens de lockdown.

Laten we praten over het WHO, hoewel, je hebt gelijk, dat, ik bedoel, in het begin van de pandemie, mijn verstaanbaarheid van pandemiebehandeling was dat je niet, was de optimale politiek niet betrokken, dus samenlevende lockdowns. Je kon lokale quarantaines, het voorbeeld dat mensen hadden in hun hoofd, was SARS-CoV-2 in 2003.

[Ad]

Ja, ja, ja, maar het was een vreemde.

[Jay]

Nou, SARS-CoV-2 werd verspreid door dropletten. Het had geen aerosolverbreiding. Nee.

Je kon niet gewoon ademen en je moest eigenlijk dichtbij zijn in de fysieke toezicht. Iemand moest eigenlijk dropletten verspreiden op je. En dus het verspreid niet zo ver.

Lokale quarantaines, het herkennen van mensen die ziek waren en quarantaineerden die mensen. Dat werkte in 2003. Ik denk in de hoofd van het WHO en van de Chinese autoriteiten, die SARS-CoV-1 op die manier hadden.

Ze hadden dat model. Ze hadden dat model. En toen SARS-CoV-2 kwam, ik denk dat het begon in oktober 2019, maar dat is een topiel op een andere tijd.

Toen de Chinese autoriteiten zeiden, oké, dit is vergelijkbaar met SARS-CoV-1, alleen maar veel groter. Dus ze hebben een provinciaal lockdown van de Hubei-provincie, je weet, inclusief de grote stad Wuhan, en in januari 2020 en ze verklaarden overwinning.

[Ad]

Ja.

[Jay]

Het WHO stuurde een missie in februari 2020 naar de Hubei-provincie om te vragen, nou, wat doen de Chinese autoriteiten om een overwinning te kunnen hebben over dit over deze nieuwe ziekte. En de mensen die ze stuurden kwamen terug van dit Potemkin dorp tour van China.

[Ad]

Ja.

[Jay]

Verzekerd dat de Chinese lockdown had gewerkt.

[Ad]

Ja.

[Jay]

En al dat was nodig voor de Westen om te doen, was om de Chinese lockdown te kopiëren.

[Ad]

Ja.

[Jay]

En het WHO stuurde in dat, in feite, zegt, recommandeert sociëteitswijd, regeringswijd, alle regeringswijd, alle regeringsvoorzieningen voor elke land op aarde.

[Ad]

Ik kan me voorstellen dat je China imiteert in februari, in maart, maar in de zomer werd het duidelijk dat dit niet de weg was naar buiten. En er was een enorme schade. Ja.

Voor al tussen de jongeren, de jongeren en de ongemakkelijke mensen. Dus hoe kan dat we gewoon blijven gaan op die manier. We vervolgden.

Ik, ik bedoel, en het grappige is alle mensen gingen langs. Ik denk dat er is een, ik, ik, ik was te praten over een netwerksociëteit waarin politici zijn ook een deel van dit, dit, dit

netwerk. En een netwerk waarin je kunt zeggen er zijn ook allerlei beheersingen, instellaties, niet-beheersing, beheersing, maar ook de instellaties waar je aan werkt.

Dus, de institutionele omgeving, ze gingen allemaal langs. Dan, de meeste experts ook belangrijk in deze netwerksociëteit, vooral in dit, in de in de in de in de in de in de wetenschappelijke samenleving. De experts gingen langs.

de meeste de meeste van hen gingen langs. Natuurlijk, kapitaal en de industrie, er waren enorme, ik denk, interesse aan de hand. Je, mensen konden verdienen een, een, een veel in, in verschillende velden, maar er was ook een enorme schade gedaan.

Dus, maar, maar er was een je kon zeggen dat de wetenschappelijke industrie een belangrijke rol speelde in dit, dit hele maken van de politiek. Dus experts, maar beheersing, industrie, en dan, het grappige is ook de media gingen lang. We ervaren het, je ervaart het, en het was, en voor mij was het het meest vreemde ervaring in een manier dat, dat is zoals dit, dit, de sluiting van het gevoel dat, dat gebeurde op een gegeven moment.

Hey, we weten beide Mathias de Smet, en hij, hij praat over dit, dit maasvorm, maasvorm, maasformatie. Het is een, een, een oude idee in feite, maar het is geworden erg, ja, een echte fenomenaal waar we met tegenwoordig handelen. Maar, hoe kijk je naar dit?

Omdat, omdat je kunt zeggen dat je praat over een laptop, uh, hoe heet dat? Ja, laptopklasse. De laptopklasse, grappig, maar het is, het is ook wat we noemen de elites.

En, en ik denk ik vind het nog steeds erg, erg moeilijk om te begrijpen waarom er geen mogelijkheid was van, van breken de narratief.

[Jay]

Dus ik heb twee ideeën die zijn door mijn hoofd over de laatste vijf jaar over dat. Omdat ik, ik het ook herkende toen, in, in de zomer van 2020 lijkt het me erg duidelijk dat de lockdowns hebben geslaagd. Ja.

Dat het ziekte heeft verspreid, hoewel de lockdowns in basicaal elke land op aarde hebben geprobeerd. China rapporteerde dat het een succes was, maar nergens op aarde was er zo'n succes, toch? De, eerste analoge die ik maak is naar de propaganda die gebeurt in de oorlog.

Zoals, het is als ik heb gelezen over WO-I en over de enthousiasme waarover de aarde WO-I is geëmbureerd. Ja. Dat je weet, mensen gaan naar de oorlog, aanbieden.

Er was enorme propaganda, eigenlijk zeggen, waarderen deze horreerlijke oorlog die de Europese civilisatie gewoon het apart, toch? En, en toch kon het, kon het stoppen. Het was duidelijk een jaar later, misschien zes maanden later, dat het niet, dat het niet zou gaan ergens.

Er was een stalemate dat nooit zou lasten.

[Ad]

Het was een suicidale oorlog Ja.

[Jay]

En het duurde eigenlijk vier slechte lange jaren voordat mensen zeiden, oké, genoeg. En zelfs dat, het was, het was een moeilijke ding. Op een gegeven moment, wanneer je iets zo horreerlijks hebt gedaan, is er een soort kostenfallatie, dat je niet meer kan overleven.

Maar je hebt zoveel erin gevoed. Je weet, je hebt onze scholen gesloten, je hebt al de kinderen beschadigd, je hebt al onze sociale fabriek beschadigd, je hebt al mensen voorkomen van bezoeken van liefde in het ziekenhuis, je hebt het ziekenhuis zodat mensen niet kunnen gaan en krijgen behandeling voor hartstukken en krijgen voor kanker. Je hebt dit al gedaan en in gewoon twee korte maanden, maart tot mei, juni, je gaat overtuigen dat het niet het was voor niets.

Zoals en als je het denkt, we hadden, er was een geest in maart of 2020. Ik, ik heb het gegeven, maar ik voelde het om me heen. We zijn allemaal in dit voor de voor de gemiddelde oh ja, deze maas, deze maatschappij.

Als je je kunt vertellen, veel van jullie, of wat, wat je ook wil noemen, maar er was dit soort idee dat we samen geopend waren in een gemiddelde doel om dit te verdedigen dit gemiddelde vijand, dit, dit, dit, dit virus dat net kwam uit. En om de wereld te zeggen, oh, we hebben een fout gemaakt, al die schade was voor niets. Het is te veel.

[Ad]

Ja, ja, ik, het is, het is, het is verlichtend. Het maakt me denken van uh, ik, ik schreef een artikel toen, uh, of in, in, in de sprong van 2000, 2020, en en het is, het heet de pad van het minste resistance trouwens, maar, waarin ik, ik probeer om ons te geven een soort uitlegging voor wat, uh, wat, wat er gebeurde, en uh, wat ik heel interessant vond in, in de manier waarop we hebben gepraat over de ziekte, dat we deze oorlog we, we, we hadden een heel martiale geest, zoals we gaan oorlog tegen, tegen het virus, en ik dacht, wat, het is gek om er zo over te praten, hoe kun je een virus maar, maar dat was de, de taal die we gebruikten, en politici, zoals, zoals Rutte was het over de grote hammer, we gaan de virus zoals dat, het was, het was, het was ongelooflijk, maar, uh, ik denk we, we, uh, we, uh, imiteerden op een manier, uh, China, zoals je zei, dat omdat ze, ze praten over de oorlog tegen het virus, en ze hadden gewonnen, maar ze hadden, ja, ze hadden gewonnen, ze, ze dachten dat ze hadden gewonnen, ja, het was, uh, de, de, het was een virus overwinning, ja, het was absoluut was, um,

[Jay]

de, de, uh, de dingen dat niet gewoon stopte in de zomer van 2020, door, het was, het was, ik denk soms in, zoals vroeg 2021, dat ik eerst begon te zien heel expliciet dit is de zero covid doel, ja, dat het existeerde, maar er waren, beroemde wetenschappers praten over zero kook, het was gewoon een volledige jaar, ja, uh, en, je weet dat, natuurlijk, de, de, de vaccinatie kwam uit, maar het was erg duidelijk dat de vaccinatie eerst, het zou een lange tijd duurzaken om de hele wereld dus het was niet, dus dat betekende dat het zou worden gesloten, in feite voor wat, een jaar of twee, um, en dan tweede, het werd heel duidelijk erg vroeg dat de vaccinatie je niet stopte van je spreidingscovid,

[Ad]

precies,

[Jay]

dus, maar je kunt laten gaan, als we zoveel

[Ad]

precies, dit is de, ja, ik denk dat dat een goede uitleg is, en, en, en, zodra je praat over oorlog, dan kun je verantwoorden alle soorten metingen, zoals, zoals het een, um, een uitzonderlijke staat dat je in,

[Jay]

precies,

[Ad]

het is de maatschappelijke wet, eh, precies, omdat je in een, in een, in een, je kunt humane rechten

[Jay]

ik kan je kunt de, de, de, de, de, de, de, de, de,

[Ad]

de, de, de, de, de, de, de, de, de, de, de, de, de, de, Ja, en verandering, ik denk, met de overwinning van Trump, er is nu iets aan de hand in de Verenigde Staten.

Natuurlijk is het met de aankomen van Robert F. Kennedy, ik denk, een revolutie op een of andere manier. We horen niet zoveel van hem als van, misschien van anderen en meestal, als we dat van Trump zelf horen, maar...

En je ontmoeting is een deel van dit, je kunt zeggen, dit nieuwe klimaat over de medicijnen. Omdat, vooral in de Verenigde Staten, er echt serieuze problemen zijn met de gezondheid van de mensen. Dus ik praatte over dit interrelatedness van verschillende velden.

[Jay]

Maar ik denk dat het belangrijkste is om de mensen in de verenigde steden, in de verenigde en het gevoel dat het probleem is, en dat het probleem van die personen is, is dat we hetulsiive keuze neerzetten. En dit is een aantal dingen die er niet over te zeggen.

[Ad]

Zoals je dan al zei, de grote beroep van de wetenschappers is dat we alle organisaties boos zijn.

[Jay]

Tegen de dietschap, tegen de heerlijkheid van de regeringswetenschap, tegen de veiligheid van deodoxische economie, tegen de nieuwstaartingspositie en tegen de religiousiteit van de onderdeelende Ik ben een beetje onbetrouwd. Maar als je een deel van de wereld ziet, dan is er geen schaduw aan de hand. Maar als je een deel van de wereld ziet, dan is er geen schaduw aan de hand.

[Ad]

Er is geen schaduw aan de hand. Dus, in de overheid, in de humanisme, is er geen schaduw aan de hand. Het was niet alleen een oorlog tegen het virus, het was ook een oorlog tegen veranderende opinies.

[Jay]

Als je kritisch bent, als je een gevoel hebt van we zijn allemaal samen in dit, en je hebt een paar heren die zeggen, nee, dit is een fout, die heren moeten weggeven. Dus dat ik de NIH-directeur ben, in dat geval is het echt een revolutie. Mijn doel als NIH-directeur is natuurlijk het brede ding om Amerika weer gezond te maken.

Maar het idee voor mij, mijn specifieke doel, is om de wetenschap zo te maken hoe het er op moet, om ons weer gezond te maken. Het belangrijkste voor mij is dat we investeringen moeten maken in wetenschappen die de belangrijkste problemen beantwoorden, de belangrijkste gezondheidsproblemen die de Verenigde Staten heeft. We moeten geen bredere, er zijn veel investeringen in sociaal-rechten-problemen, die de instituties van gezondheid niet zo goed zijn geadapteerd om te doen.

Het vertaalt eigenlijk geen betere gezondheid voor iedereen. Dus focuseren we op echte gezondheidsproblemen en helpen we de wetenschap te repareren. We kunnen over het afgelopen jaar wel wat over het verhaal hebben, maar voordat de pandemie begon was het duidelijk dat de wetenschap een replicabiliteitscrisis heeft.

Het probleem is, en dit is vergelijkbaar met het boekje dat je eerder vertelde, is het probleem van de wetenschappen. De wetenschappen en de wetenschappen zijn geworden, je moet niet kijken naar de wetenschappen zelf, je moet gewoon weten dat het in een topjournal is gepubliceerd. Ben je een fantastische professor in een top universiteit?

Ja. Dan, als je in het groepthink van alle topprofessoren blijft blijven, wat je zegt is waar.

[Ad]

Ja, het is de conformatie-bias, de conformatie tot het gemeenteopvoeding.

[Jay]

Een symptoom van hoe problematisch dit is, is de replicabiliteitscrisis in de wetenschappen. Grote hoeveelheden gepubliceerde papieren, gepubliceerde in topjournalisten.

[Ad]

Jouw collega Johan Eders publiceerde een papiertje, waarbij de meeste wetenschappelijke bevindingen vals zijn.

[Jay]

Ja, het is omdat we de autoriteit hebben veranderd. De echte bron van de autoriteit in de wetenschap komt van de replicatie. Als independente teams van mensen dezelfde antwoord bekijken, bepaalt de natuur hetzelfde, de waarheid van de wetenschappen, de wetenschappelijke proposities.

Maar nu is het niet de natuur, maar de autoriteit. Publiceer je in topjournalisten? Is het het?

Dan is het de waarheid. In plaats van andere mensen die dezelfde dingen bekijken, vinden ze dezelfde dingen.

[Ad]

Ja, en dan stelt zich de vraag, wat maakt het mogelijk dat je in die journaalisten publiceert, wie die journaalisten fundeert, wie in deze netwerken zit. We hebben het eerder over deze

netwerkorganisatie waarin S.H.I.I.N.E. speelt. En natuurlijk is er een enorme rol, ik heb het al genoemd, vooral in de wetenschappelijke industrie.

Ja, en geld speelt een enorme rol. Ja, geld speelt een enorme rol, zowel in het funderen van universiteiten, maar ook in granten, en zelfs maakt het mogelijk om bepaalde wetenschappelijke bevindingen te publiceren.

[Jay]

Maar in principe kan het S.H.I.I.N.E. gebruiken om dat te beoordelen. Het S.H.I.I.N.E. is publiek geld, het is geen farmaceutische bedrijf geld. Het doel is niet om te verdienen, het doel is om grote voorspellingen in de wetenschappelijke industrie te hebben.

[Ad]

Maar ik zou zeggen dat dit precies een van de doelen van een overheid is, om op de waarheid te houden, om de waarheid te beschermen tegen de perversie die kracht en geld kunnen hebben over de waarheid. Ik bedoel, in principe natuurlijk. In principe, maar nu zien we dat deze instellingen, ook de overheidse instellingen, worden in een zekere manier beschadigd door het hele netwerk.

[Jay]

Als het gaat om de kracht van de overheid, ik heb altijd twee meningen. Ik deel het idealisme dat je hebt. In principe moet het, maar wanneer je deze grote concentratie van kracht hebt, en vooral in een soort democratisch systeem, mensen gaan het willen veranderen in hun richting.

En vooral als je krachtig bent, ga je proberen de werking als overheid te veranderen naar de plek waar je wil gaan. Ik denk dat het werk van overheden in het overheid, zoals ik, is om dat te veranderen en een soort van echte Noord te hebben, waar we zeggen, kijk, wat de resultaten zijn, soms is de waarheid in het favoriet van een farmaceutische bedrijf, maar soms niet. De Noordstar is de waarheid.

Dus voor mij is het proberen deze replicatie-crisis te beheersen een van de belangrijke takken die ik voor mezelf als directeur van het NIH heb meegemaakt.

[Ad]

En hoe kijk je naar de andere geïnstituteerde bedrijven? Bijvoorbeeld Media, of wat er gebeurt in de supranationale, internationale bedrijven zoals de WHO. Ik bedoel, Trump was erg kritisch over zijn rol, maar ze hebben een systeemachtige, erg belangrijke rol te spelen, denk ik.

Of tenminste, er moet wereldwijd een samenwerking zijn, en een instituut die kan worden vertrouwd.

[Jay]

Ik denk dat voor zowel de media als de WHO het probleem precies is. Heel vergelijkbaar. Ze hebben zowel in fundamentele manieren geslaagd tijdens de pandemie.

Zoals de grote media. Er zijn natuurlijk mensen in de media die je hebt overleefd. En de WHO heeft ook geslaagd in zijn primaire taak, en dat was om de gezondheid van de wereld te verbeteren.

[Ad]

Maar het was niet gewoon slecht geluk. Ik bedoel, het werd duidelijk dat er iets fout was met deze instituties, zou ik zeggen.

[Jay]

Dat is het probleem dat ze nu beoordelen. Om het vertrouwen van de mensen te hervormen, moeten ze het verdienen. Famously, Trump verloor bijna meteen van de WHO als hij werd geëlecteerd.

De WHO, als het gaat worden zoals het moet worden, moet echt een eerlijke afbeelding hebben van zijn fouten tijdens de pandemie. En ik heb geen zin in dat.

[Ad]

En wat betekent dat? Wat betekent dat in de langere tijd?

[Jay]

Voor deze institutionele... Ik zeg het gewoon als een theoretische ding. Ik zal je vertellen wat er in de medische school gebeurt.

Ik heb dit geleerd. Stel dat er dokters zijn die een patiënt in een ziekenhuis beheersen. Er is een fout gemaakt en de patiënt doodgaat.

Er is een conferentie die daarna wordt geconduceerd, van alle dokters, nurses en andere gezondheidsprofessionals, genaamd de Morbidity and Mortality Conference. Waar er een eerlijke, open, vrije discussie is over...

[Ad]

Ja, precies.

[Jay]

Het doel is niet precies om een enkele persoon te verantwoorden. We hebben het over een collectieve fout. Om een enkele persoon te verantwoorden is niet goed.

Het is een collectieve fout. Maar als je die collectieve fout niet herkent, en zelfs een individuele verantwoordelijkheid voor die fout, dan kun je niet veranderen. Je kunt niet leren.

De reden waarom deze Morbidity and Mortality Conference gebeurt, is om beter ideeën te hebben, zodat de volgende patiënt hetzelfde probleem niet heeft. Het WHO, de internationale organisaties, zelfs de nationale partijen, de massmedia, zijn allemaal onderdeel van die collectieve fout. Zolang er geen eerlijke testen zijn, dan is het ongelooflijk moeilijk.

We hebben deze fout gemaakt. We hebben deze fout gemaakt. En nog belangrijker dan dat, hier is wat we doen om het te beschermen dat het nog steeds gebeurt.

Het is echt moeilijk om ze weer te vertrouwen.

[Ad]

Ja, om de beroemde woorden van Shakespeare te schrijven, er is iets rots in de staat van Denemarken, maar er is ook iets rots in deze institutionele omgeving. En ik denk dat een van de grote doelen die je op je schouders zet, is om die instellingen weer gezond te maken.

[Jay]

Ik denk dat de doel van het WHO ongelooflijk belangrijk is. Je hebt een supernationale organisatie nodig die de gezondheidsresponsen coördineert die internationaal zijn in de natuur. Je hebt...

Een of andere manier. Is het WHO de juiste organisatie of is er een andere internationale organisatie die het vervangt? Ik bedoel, ik ben eigenlijk onafhankelijk.

Het is waarschijnlijk gemakkelijker als het WHO verandert. Ik weet dat er nu nieuwe oefeningen zijn om alternatieven op te bouwen. Ik denk dat de hoogste noodigheid betekent dat we zo'n organisatie zullen hebben.

De behoefte daarvoor is zo groot. De vraag is vertrouwen. Die organisatie heeft de vertrouwen van iedereen nodig om te lukken.

[Ad]

In de jaren 60 spraken ze over een lange march door de instellingen. Is er een lange march door de instellingen nodig op dit moment? Om te beginnen met de Verenigde Staten zelf?

Is dit... Wat is... Omdat we met de cultuur van een organisatie bedragen.

[Jay]

Het is wat je nu ziet met de Trump-administratie. We bedragen universiteiten. Wat we eigenlijk doen, is dat we de universiteiten vragen om terug te komen naar wat ze moeten zijn.

Wat hun missie betekent. In feite kleine liberalistische instellingen waarin pluralisme op het hart wordt toegevoegd. Er is een echte en eerlijke zin voor de waarheid.

Dat de belangrijkste problemen van onze samenleving worden afgesproken. Maar niet vanuit een partijistisch punt van opzichte. Of vanuit een zeer nabijnaardig, radicaal punt van opzicht.

Maar vanuit een wetenschappelijk geïnformeerd, diep ontdekt punt van opzicht. Wat de inclusie van ideeën in de samenleving in plaats van de exclusie van mensen met heresies. Ik bedoel...

Het is interessant om van de binnenkant te kijken. Vooral omdat ik al zo lang in een universiteit was. Dit soort politiek.

Wat het voor mij voelt, is een bezoek aan de universiteiten om terug te komen naar wat hun missie betekent. In plaats van wat ze werden. Dat werd duidelijk duurzaam door de pandemie.

Als plekken die een groepdenk beoordelen.

[Ad]

Ja, ja, ja.

[Jay]

In plaats van een diepe en humbele zoek naar weten.

[Ad]

Ja, tegelijkertijd kunnen we nu zien dat de universiteiten, ook in Europa. Vooral in Europa, moet ik zeggen. Zien Trump als de grote tegenstander.

En zoals zij, zijn ze zelfs sterker in hun eigen mening. We beschermen de mensheid. We beschermen de morale grond van onze instellingen.

[Jay]

Bijna elke enige persoon die in universiteitsgebieden in de Verenigde Staten en in Europa, zelfs in Zuid-Amerika, in Azië, met wie ik heb gesproken, die een tegenstanderspinning had tegen de groepdenk van de pandemiebehandeling, de lockdowns. Ze hebben vermoord in hun universiteit.

[Ad]

Ja, ja. We hebben veel over dat gehoord.

[Jay]

Dus de vraag is, zijn universiteiten echt plekken waar mensen een eerlijke uitzoek naar ideeën kunnen hebben, zelfs als het niet in de groepdenk zit, of niet? Ik bedoel, het bewijs van de pandemie is dat ze plekken zijn geworden die erg moeilijk zijn om er geen gedachten over te hebben die niet tegenstanders zijn van de groepdenk.

[Ad]

Ja, maar als je ziet wat er nu gebeurt, ben je erg optimistisch over wat...

[Jay]

In de Verenigde Staten ben ik behoorlijk optimistisch. Ja, in de Verenigde Staten. Ja, ik ben behoorlijk optimistisch.

Ik bedoel, ik denk, het is een pijnlijke verandering. Ik kan eerlijk zeggen, veel van mijn vrienden hebben me verteld hoe moeilijk het is om hun granten te zien, ze moeten hun cursus veranderen. Het is een deel van de...

Maar als de prioriteiten zijn om ons terug te brengen naar echte wetenschappen, niet aan het aantreffen van onmogelijke doelen van sociale gerechtigheid die we niet kunnen, maar eerlijk wetenschappen, eerlijk onderzoek naar de mensheid, eerlijke filosofie, waar veel pluralistische ideeën worden aangepast en toleraat, in feite geëncourageerd, dat is een veel betere toekomst voor onze universiteit. Dat is de toekomst die ik nu zie voor de Amerikaanse universiteiten. Het is gewoon een kwestie van geboortepengen nu.

[Ad]

Ja, ja, oké. En hoe kijk je naar Europa op dit moment? Omdat ik de polarisatie tussen de Verenigde Staten en het Duitse beheer en de polarisatie aan de ene kant, maar tegelijkertijd ook de vergelijkbaarheid, zoals ze vergelijkbaar worden.

Het is een heel vreemd fenomeen.

[Jay]

Het is, het is, het is, ik bedoel, ik denk niet dat vergelijkbaarheid zal gebeuren. Ik bedoel, zoals je zag, Rutte zegt, laten we de 5% van het Defensiebureau hebben, van de Defensieverbruik. Ik bedoel, ik denk dat er een gevoel is van een diepe verbinding met de Verenigde Staten die nu al sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog is.

Ja. Die ik denk is permanente. Ik bedoel, ik denk niet dat dat nog altijd zal veranderen.

Tegelijkertijd is er een gevoel van, nou, bijna financieel, financieel, de soort geld, waar gaat het geld heen, dat, dat, dat, dat, dat er een bepaalde niveau van onafhankelijkheid moet zijn. Ik bedoel, en ik denk dat Europa nog steeds struikelde om te vinden wat dat eruit ziet. Ik bedoel, ik denk natuurlijk dat Europa, net zoals de Verenigde Staten, een enorme immigratiecrisis is.

Net zoals in de Verenigde Staten, in land na land in Europa, zie je niet-traditionele partijen die willen beantwoorden het immigratieprobleem. Ze zeiden, het zijn de populistische partijen. Ja, ja.

In ascens, en je ziet dit counterrevolutie, als je wil, van de traditionele partijen die proberen te suppressen. Ja. Waarschijnlijk het beste voorbeeld is de Verenigde Staten.

Ja. Misschien de Nederlanders zijn ook een goed voorbeeld, toch? Maar je ziet Duitsland, natuurlijk.

Ik bedoel, land na land na land zie je dit in Europa. Europa voelt naar mij als het gaat door dezelfde exacte soort richting van druk die de Verenigde Staten heeft doorgegaan. Het heeft nog niet zijn Trump gehad.

[Ad]

Ja, ja, ja. Precies. En dat betekent dat dit wat er nu gebeurt in de Verenigde Staten, ook op institutioneel niveau, over wetenschappen en over medicijn, je denkt dat hetzelfde zal gebeuren in Europa.

Ja, dat klopt. Het zal wat tijd kosten.

[Jay]

Ik denk, er zijn maar twee, dus oké, laten we praten over China en de Westen. Eigenlijk, laten we een paar jaar teruggaan. We hebben al gepraat over de Tweede Wereldoorlog.

Aan het einde van de Tweede Wereldoorlog was de Sovjet-partij verenigd met de Westen. Ze waren verenigd met ons. Ja, inderdaad.

En toen, in 1948, is de Koude Oorlog ontstaan. Ik denk, het is de fout van de Sovjet-Unie. Maar wat de Sovjet-Unie deed, was eigenlijk dat het in de wetenschappelijke wereld Er was Sovjet-wetenschap en Westen-wetenschap.

[Ad]

Ja, er was een communistische waarheid en een liberale waarheid.

[Jay]

En het belangrijkste is dat negen zijden elkaar konden praten. We hadden twee wetenschappelijke werelden. Je had slechte dingen, zoals Lesenko en zijn genetica, de Mendeleeïf-genetica.

Maar je had ook briljante mathematici in de Sovjet-partij.

[Ad]

In de ruimte konden we samen werken.

[Jay]

Nou, we hadden niet echt samen gewerkt. Ze hadden hun mathematici en wij hadden... Maar je had een wetenschappelijke wereld waarin we in stonden.

Nu hebben we één wetenschappelijke wereld. Maar... En ik zie geen daglicht in de wetenschappelijke wereld tussen Europa en de Verenigde Staten.

Ik denk dat het één wetenschappelijke wereld En de richting die de Verenigde Staten neemt, denk ik, omdat het gebaseerd is in echte wetenschappen, het idee van replicatie als de slechte ding, niet autoriteit, wat de resultaten zijn, het zal te aantrekkelijk zijn voor Westerse wetenschappers om te zeggen dat we iets anders willen. Aan de andere kant, ik weet niet wat er in China zal gebeuren. Het ziet er uit als...

Ik bedoel, het zou kunnen zijn... Ik hoop het niet, maar het zou kunnen zijn... Wat als...

Wat als er een tweede koude oorlog is? Wat... En China heeft een enorme investering gemaakt in de wetenschappelijke wereld.

Ze zijn de tweede leidende land in de wereld in de wetenschappelijke wereld, denk ik. Ze zouden waarschijnlijk zeggen de leidende land in de wereld in de wetenschappelijke wereld. Maar we hebben een wetenschappelijke wereld gevormd in twee, zoals we het in de koude oorlog deden.

Ik bedoel, ik denk dat we moeten proberen... Ons ergste is om dat te vermijden, maar dat is... Dat is een echte mogelijkheid.

[Ad]

Tenminste, je probeert om de Amerikaanse wetenschappelijke wereld weer gezond te maken. En... En...

En alle de acteurs die betrokken zijn in... in dit proces. Wat zijn voor jou de spirituele en morale bron van dit?

De strijd.

[Jay]

Ik bedoel, ik kan niet terugkijken op de laatste vijf jaar en niet zien... Ik bedoel, ik ben een christiaan, zoals je weet. En...

Ik kan niets anders zien dan God bij het werk. Het is... Ik bedoel, ik denk gewoon dat hij aan me lacht.

Zoals... Ik was een professor en ik was heel blij als professor voor twintig jaar. Ik dacht dat ik de rest van mijn leven in Stanford zou verblijven.

Ik had nooit in mijn wildste imaginatie gewild of wild een high... een baan in de overheid. Vooral in de hoogste...

in de hoogste positie was nooit mijn ambitie. En... Dus ik ben aan het denken over wat ik zou zeggen aan een student die me vraagt Jay, hoe bereid ik me voor om de directeur van het NIH te worden?

Welke investeringen zou ik hebben? Geen idee. Ik had geen idee wat die persoon zou vertellen, wat die student zou vertellen.

Ik denk... Ik bedoel, ik denk dat er een pad is dat ik moet... Ik moet...

Natuurlijk is het niet iets dat ik heb gekozen, maar dat het er is dat ik wordt gevraagd om te volgen. En er is veel consulatie. Het is moeilijk...

Het is moeilijk om vanuit Californië te verhuizen. Dus ik moest... Mijn familie is nog steeds in Californië, want mijn jongste zoon is aan het gaan naar college.

Dus mijn vrouw was daar. Dus ik ben alleen in Washington D.C. Het is eigenlijk een beetje pijnlijk.

[Ad]

Ja, dat is jouw opdracht voor de goede doelen.

[Jay]

Maar het was... Maar het... Maar ik...

Wat moet ik nog doen? Ik ben gevraagd naar deze weg die ik niet heb gekozen voor de goede doelen. Maar ik moet nog naar beneden gaan.

Omdat ik denk, voor mij, als ik een kleine verschil in de gezondheid van de wetenschap, kan het een grote verschil maken in de manier waarop de wereld is.

[Ad]

Nou, ik bedank je voor dat. Ik ben heel blij... Je hebt de baan gehad.

Dank je wel. Leuk je te ontmoeten. Leuk je te ontmoeten.

Ja.